

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרָטִית יִתְרוֹ שַׁבָּת מְבֻרָכִים אֲדַר א' כ"ד שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רַש"י

כְּשֶׁה' אָמַר אֶת עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָכְלוּ לִרְאוֹת אֶת הַמַּלְאָכִים שֶׁל ה'!
הֵם כָּל כָּף נִבְהָלוּ וּפְחָדוֹ עַד שֶׁפָּרְחוּ הֶרְחַק מֵהָרְסֵינִי. מִלְּאֲכִים יָרְדוּ, הִרְגִיעוּ אוֹתָם וְהַחֲזִירוּ אוֹתָם
חֲזָרָה לָהֶר.

אַחֲרֵי שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ אֶת עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת הֵם בִּקְשׁוּ שֶׁמַּעֲכֹשׁ מִשֶּׁה' יִדְבֹר אֲלֵיהֶם. לְמִרְוֹת שֶׁיִּכְלוּ
לְשָׁמַע אוֹתוֹ מֵה', הֵם הָיוּ זְקוּקִים לְנֶס לְשֵׁם כָּף. עֲכָשׁוּ הֵם רוֹצִים לְשָׁמַע אֶת הַמַּלְאָכִים שֶׁל ה' בְּדֶרֶךְ שֶׁהִגִּיף
שֶׁלָּהֶם מְסַגֵּל לְהַכִּיל.

מִשֶּׁה' אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵל לָהֶם לְדַאֵג, הָיִיתָ וְזֶה דְּבַר טוֹב שֶׁהֵם יִרְאוּ מֵה'. כָּף בְּעֶצֶם הֵם מְעוֹרְרִים
אֶצְלָם יִרְאוֹת שָׁמַיִם.

עִם כָּל זֶאת, ה' אָמַר לְמִשֶּׁה' לְדַבֵּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, לְכֹן מִשֶּׁה' עָלָה לָהֶר סִינֵי, לְתוֹךְ הָעֵנָן וְכָל הָעַם
נִעְמְדוּ מֵאַחֲרָיו.

מֵאַחֲרָיו יוֹתֵר, עָלָה מִשֶּׁה' לָהֶר סִינֵי לְמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם, ה' אָמַר לְמִשֶּׁה' לְהַזְכִּיר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּף שֶׁהֵם
שָׁמְעוּ אֶת ה'. עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת זְהִירִים וְלֹא לְעַבֵּד שׁוֹם שׁוֹג שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה אוֹ לְחַשֵּׁב שֶׁה' חָס וְחָלִילָה צְרִיךְ
אִיזוֹ "עֲזָרָה".

בְּהַמְשֹׁךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנוּ מִזְבֵּחַ לְעַבֵּד אֶת ה' כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ד לַחֲדָשׁ פְּרָקִים קי"ג – קי"ח

פְּרָקֵי הַתְּהִלִּים אוֹתָם אֲמָרִים הַיּוֹם, הֵם הַפְּרָקִים אוֹתָם אֲמָרִים בְּתַפְלַת הַלֵּל!

אחד הפסוקים הוא "רם על כל גויים ה'" – ה' מרומם יותר מכל העמים.
חסידות מסבירה שהפסוק גם מספר למה אמרים הגויים- הם אמרים שה' הוא מרומם מאד ואין לו שום קשר עם העולם אחרי שברא אותו.
במובן שאנו היהודים יודעים שה' לא רק ברא את העולם, אלא ברא מחדש את העולם מדי שנה ודואג לכל פרט ופרט קטן בעולם (אפילו עלה שנידף ברוח) בהשגחה פרטית!

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ד (כ"ד שבט שנה מעברת)

למדנו קדם שה' ברא את העולם באפן שיוכל להיות מסתת, אבל כשאנו לומדים תורה ומקיימים מצוות, ה' אינו נסתת.

עכשו אומר האדמור הזקן, האם אתם יודעים מה קורה חס ושלום אם יהודי מחליט לעבר עברה? הוא בוחר להיות חלק מהעולם שבו ה' מסתת. אבל מה שהוא עושה זה אפילו יותר גרוע מכך- כל העולם איננו נסתת מה' בכונה, זו הדרך שה' ברא אותם. אבל אם ליהודי יש אפשרות לגרם לה' להפסיק להסתת, ובמקום זה הוא מחליט שה' ישאר בהעלם, זה הרבה יותר גרוע.

לכן מי שעובר עברה (חס ושלום) בוחר להשאיר את ה' בהעלם, הם בוחרים להשאיר בגלות. מדוע שמישהו יעשה כזה דבר מטופש? האדמו"ר הזקן אומר לנו שזה מ"רוח שטות" – שמגיעה מהיצר הרע. רוח השטות הזו יכולה להסתיר את האהבה המסותרת, האהבה לה' שקיימת בלב של כל אחד מאתנו. רוח שטות זו יכולה לגרם למישהו לחשב שזו רק עברה קטנה, וזה לא ישאיר את ה' בגלות.. אבל זה לא נכון! כשיהודי עובר עברה כלשהי, הוא מפריד את עצמו מה' - ומתרחק מה' אפילו יותר מחרק לא פשוט... לכן זה לא הגיוני לעבר שום עברה, כל עברה היא גרועה כמו עבודה זרה. כשאדם עובר עברות, זה פאלו הם לוקחים את הנשמה הקדושה שלהם ושמים אותה במקום מלא ריח מסריח! האם יהיה זה הגיוני לומר ש"זה רק לדקה"?

למרות שישנם ענשים רבים ושונים על עברות שונות וחלק מהם גדולים יותר מהאחרים, ענשים אלו הם רק אחרי שכבר עברו את העברה. בעת בצוע העברה, אדם נפרד מה' חס ושלום. להפריד מה' זה הדבר הגרוע ביותר שיכול להיות, לא משנה איזה ענש מוטל בפעל על מי שעובר את העברה הזו.

היום יום / כ"ד שבט

בשנה בה נכתב "היום יום" חלה בתאריך זה שבת פרשת יתרו, מברכים אדר א' לכן הרבי מזכיר מנהג לפרשת יתרו ומנהגים לשבת מברכים:

נוהגים לעמוד בבית הכנסת בעת הקריאה של עשרת הדברות בפרשת יתרו - כלפי ספר התורה.

נאמר בפסוק על מתן תורה: "וירא העם וינועו ויעמדו מרחק" - רק על ידי ראיה של אלקות היהודים נעו, שמראה שיש להם חיות, רק ראיה של קדשה מביאה חיות.

הצמח צדק אמר שאלו היינו יודעים את הפח של אמירת תהלים, היינו אומרים אותם בכל עת. מלות התהלים שוברות את כל המחצות המפריעות ועולות גבוה גבוה להשתחוות לפני ה' ולבקש ברכה ולהביא הרבה ישועות.

ספר המצוות / מצוות עשה רל"ה, לא תעשה רנ"ז, רנ"ה

ישנן שלוש מצוות בספר המצוות של היום:

1. **מצוות עשה רל"ה** - עבד עברי צריך לעבד אצל היהודי לתמיד, אלא אם כן הוא הזיק לו באופן מסוים.
2. **מצוות לא תעשה רנ"ז** - אם עבד גוי בורח לארץ ישראל, אסור להחזיק אותו למי שקנה אותו.
3. **מצוות לא תעשה רנ"ה** - אסור לומר משהו לא טוב במיוחד לעבד שברח לארץ ישראל (או שהתגיר).

רמב"ם / הלכות עבדים פרקים ז', ח', ט',

ברמב"ם היום לומדים עוד הלכות על השטר שהאדון נותן לעבדו כדי לשחררו לחפשי.

פרק ז - אנו לומדים שכל עבד צריך שיהיה לו שטר שחרור משל עצמו, ושהאדון צריך לומר שהעבד אינו חייב לעשות שום דבר שעבדים עשים. אם הוא כותב שהעבד חפשי אבל עדין צריך לצחצח את נעליו של האדון, השטר אינו טוב.

פרק ח - מלמדנו שאם יהודי מוכר עבד לגוי, עליו לשלם עד פי עשר משויו כדי לשחררו לחפשי. ישנם גם מספר דברים שהאדון יכול לעשות כדי לשחרר את העבד לדגמא, אם הוא מניח תפלין לעבד, הדבר מוכיח שהוא לא מחשיב אותו עוד כעבד והוא משחרר. אבל אם למדו תורה, זו אינה הוכחה שהאדון לא מחשיב אותו כעבד. אנו גם לומדים את שתי המצוות האחרונות בנוגע לעבד שברח לארץ ישראל, אין שולחים אותו חזרה ויש להתנהג אליו כפראי.

פרק ט - מלמד אותנו הרמב"ם לבסוף לקח חשוב מאוד לחיינו. למרות שמותר לנו להיות קשוחים ולגרם לעבדים הלא יהודיים לעבד קשה, יהודי צריך להיות בעל רחמנות. החכמים היו נותנים מכל האכל והשתיה שלהם לעבדיהם ומאכילים אותם קודם. ה' מרחם על אלו שמרחמים על אנשים אחרים.

ובזאת אנו מסיימים את הלכות עבדים ואת כל ספר קנן

זרכי החסידות / עניני גאולה

בסיום ספר הרמב"ם, הרמב"ם מראה היכן בתורה מדבר על נושא משיח. אבל הרמב"ם לא מביא שום מקורות מהנביא וכותב שכל הספרים האלה מלאים בדברים על משיח. אם נתבונן בנביאים, נראה שישנם ספורים רבים שלא נראים קשורים למשיח למשל הולדת שמואל הנביא.

הרבי מסביר שאם לומדים מה זה באמת גאולה ומשיח, אפשר למצוא איך בכל חלק בתורה מדבר על משיח.

תפלה / תפלה בשבת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

ה' רוצה שאנשים יעבדו לפרנסתם. היות וזה דבר חשוב, חז"ל מאד הקפידו על החלקים אותם

הוסיפו לתפלה, כדי לודא שלא יהיו ארכים מדי ולא יגרמו לאנשים להמנע מעבודה ("בטול מלאכה")
אולם בשבת, לא הולכים לעבודה! חז"ל הוסיפו לכן עוד קטעים לתפלה המדברים באריכות יותר
על שבח ה' וכמה טוב שאנו יהודים.
יש קטעים שנוספו כהכנה ל"ברוך שאמר" בעקר פרקי תהלים.
יש המכנים אותם ברכות שבת!
יש עוד קטע שמוסיפים בפסוקי דזמרה לפני שתבח ובברכות שלפני קריאת שמע.
לכן התפלה בשבת ממשיכה יותר מתפלת ימות החול.
כך יש ליהודי זמן ממשך יותר להתקשר לה' בדרך מיחדת זו.
אחד הפרקים שמוסיפים לפני ברוך שאמר הוא "הודו לה' כי טוב" הנקרא גם הלל הגדול.
בפרק זה משבחים את ה' ב26 דרכים שונות. (גימטריה של שם ה' הקדוש – הויה שאף היא 26)